

finder for at betragte Sagen fra det af mig antydede Synspunkt.

Orsted: Skulde det ikke gaae an, at Udkastet blev forelagt paany, uagtet man gik ind paa Udvalgets Forslag; thi Udvalgets Forslag gaaer jo ikke ud paa, at Regjeringens Forslag skal forkastes, men kun paa, at man for Diebliffet ikke kan have nogen bestemt Mening derom, og det synes altsaa ikke, at der er Noget hinderligt i, at et nyt selvstaendigt Udkast kunde fremkomme senere fra Regjeringens Side. Det er iøvrigt vistnok beslaageligt, at man for Diebliffet kun kan forlænge Loven for saa kort Tid, da den efter al Sandsynlighed vil blive at forlænge for en længere Tid; men, saaledes som Sagen nu staaer, kan Thinget naturligviis ikke gaae ind paa Lovudkastet selv, men alene paa det foreløbige Forslag, som er gjort af det ærede Udvalg.

Besfely: Jeg skulde tillade mig at stille det Spørgsmaal til den meget ærede Formand, om det ikke vilde blive betragtet som et andet Forslag fra Regjeringen, hvis den senere fremkom med et Forslag, som indeholdt, at de 50 pCts. Forhøielse skulde optrædes i Kjøbenhavn fra den 1ste April 1852 indtil 1ste April 1854.

Hjerring: Det forekommer mig, at, hvis Udvalgets Forslag ikke er et ganske nyt, men en Forandring i Regjeringens Udkast, saa vil man, ved at antage Udvalgets Forslag, ogsaa have forkastet Regjeringens Forslag, og Regjeringen kan altsaa ikke komme med et nyt Forslag om samme Gjenstand i denne Session. Hvis Udvalgets Forslag derimod er et selvstaendigt nyt Forslag, saa har det ikke faaet den Behandling, som Forretningsordenen foreskriver; det har ikke været til indledende eller foreløbig Behandling o. s. v.

Formanden: Det er netop det, jeg troer hele Tiden at have begrundet min Mening paa, at det ikke er noget nyt Forslag, men en Indstilling om en Forandring i Forslaget, der er fremkommen. Naar nu Regjeringen altsaa finder, at den Forandring, som er foreslaaet af Udvalget, efter Omstændighederne maa billiges, saa insisterer Regjeringen ikke længer paa sit tidligere Forslag, og der-

ved er det taget tilbage, og, hvis det ikke optages af en Anden, har man kun Udvalgets Indstilling tilbage, som gaaer ud paa en bestemt Forandring i Lovforslaget. Med Hensyn til, hvad der af den høitærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) blev ytret, hvorefter det var hans Mening, saaledes som det forekom mig, at man kunde betragte Udvalgets Forslag som et Forslag, der kunde forhandles ved Siden af det fra Regjeringen fremkomne, og Regjeringens Udkast altsaa betragtes som vedblivende at være under Thingets Behandling, skal jeg bemærke, at dette dog kun kunde forklares paa den Maade, at Udvalgets Indstilling var et aldeles nyt Forslag, men i saa Fald maatte det være underkastet de Regler, som skulle anvendes paa et nyt Forslag. Det maatte altsaa være fremlagt, afgivet til det staaende Udvalg efter Forretningsordenens § 11 o. s. v., hvilket jo vilde medtage saa megen Tid, at der ikke vel kunde være tænkt paa at bringe Lovforslaget til Ende inden Aarets Udgang.

Blechingberg: For at Udvalgets Indstilling kan beholde sit Grundlag, synes det mig, at Banskfeligheden godt kunde klares derved, at Ministeriet sluttede sig til Indstillingen og kun frasaaldt sit Forslag, forsaavidt det gik udenfor Indstillingen. Det synes mig nemlig at ligge i Naturen af en saadan Lov, som omfatter et vist Tidsrum, at der ikke maatte kunne være Noget i Veien for den oprindelige Proponent for at holde fast paa sit Forslag for endeel og derimod lade det falde for endeel.

Formanden: Det er netop det, som jeg har tilladt mig at anføre, at nemlig Regjeringen kunde slutte sig til Indstillingen om en Forandring i Udkastet og derved forlade sit Udkast; derved kan der efter min Mening ikke være nogen Betænkelse.

Orsted: Mon ikke Udvalget kunde bekvemme sig til at foreslaae, at Lovudkastet maatte vedtages for et Aar istedetfor 3 Maaneder? Naar det fremkom som et Endringsforslag og det blev vedtaget, saa vilde derved Banskfeligheden være havet. (Ja!)

Unsgaard: Det var ogsaa det, jeg havde tænkt mig som en Udvei, og, hvis derfor ikke det ærede Udvalg vil foreslaae det, saa vil jeg